

[Hans Hansen (Rørby).]

vælde. Vi vil fremhæve følgende hovedpunkter for retsforbundets politik, som vi også håber bliver fremtidens politik:

Vi forlanger gennemførelse af fuld grundskyld til sikring af alle danske borgers ligeret til fædrelandets grundværdier; dette er folkets ret og en indførelse af en naturlig ejendomsret til de fælles værdier.

Vi ønsker afvikling af handelsrestriktioner, så varebyttet såvel mellem borgerne indbyrdes som mellem landene kan foregå frit til udbygning af national velstand og fredeligt samvirke mellem nationerne; der har aldrig været og er ikke noget, der taler til fordel for, at vi skal indføre toldbeskyttelse og afspærring af vor vareomsætning med udlandet.

Vi kræver respekt for borgernes ret til at ordne deres levevis og ytre sig i tale og skrift uden at udsættes for at blive opført i politiets hemmelige kartoteker som mistænkelige personer.

Vi forlanger begrænsning af offentlig virksomhed til de naturlige fællesopgaver; de naturlige fællesopgaver er naturligvis mange, men først og fremmest at holde adgangen åben til udøvelse af erhverv; at forhindre monopoldannelse og sikre, at der er adgang til samhandel og adgang til at sørge for føden til alle, der ikke fra naturens hånd er udrustet til at klare sig selv. Alle øvrige opgaver kan borgerne selv løse bedre og billigere i frit samarbejde.

Vi ønsker nedsættelse af skatterne med det beløb, der indkommer som forøget grundskyld, og med det, der spares ved begrænsning af de offentlige opgaver, hvortil kommer, at de direkte skatter bør nedsættes med det beløb, der sikrer skattefrihed for et eksistensminimum. Samtidig ønsker vi tolden afviklet, hvorved varerne billigøres — i modsætning til den varefordyrelse, som ville blive følgen, hvis man ved en såkaldt ajourføring af tolden og ved en antidumpinglov holder de billige varer ude.

Vi kræver opretholdelse af en forsvarlig undervisning, idet forældrenes frie valg af skole sikres ved en ligestilling af privat og offentlig skole med hensyn til tilskud og fjernelse af hindringer for de unges adgang til lærepladser i de praktiske fag. Retsforbundet erkender forpligtelsen til at yde dem, som uden egen skyld er kommet i

nød, en hjælp, der sikrer menneskeværdige vilkår uden tab af borgerlige rettigheder.

Vi vil udbygning af det mellemfolkelige samarbejde med en international retsorden, hvorefter voldgift altid træder i stedet for krig. Vi ønsker et ydre retsværn, bygget op alene på frivillighed og med mandskabet boende hjemme, hvorved man sparer de dyre og farlige kaserner. Dette vil i forbindelse med en nøgtern vurdering af de begrænsede militære forsvarsmuligheder overfor de moderne våben medføre en ganske betydelig nedgang i militærudgifterne.

I glæden over grundloven blander sig efter vor opfattelse nogen malurt, og det skyldes udformningen af den nye valglov. Man har, også ved denne lejlighed, talt om det, der sker i Sydslesvig, hvor man vil formene mindretallet adgang til den tyske lovgivningsmagt; men man synes at have glemt, at vi her i Danmark med omtrent de samme metoder vil forhindre danske borgere i at deltage i dansk lovgivning. Jeg mener absolut, dette er i strid med grundlovens § 31, hvor der tales om sikring af en ligelig repræsentation af de forskellige anskuelser. Vi vil bekæmpe den pågældende bestemmelse i valgloven med alle lovlige midler, og vi tror ikke, at det i det lange løb kan lade sig gøre at opretholde et system, hvorved man udelukker op til 60 000 vælgere fra repræsentation i folketinget.

Retsforbundet kræver en politik efter disse linier til sikring af borgernes personlige frihed, ejendomsret til udbyttet af eget arbejde, lige ret til de fælles grundværdier og andel i styret af de fælles anliggender, idet der søges gennemført en lovgivning, der giver enhver dansk vilkår, hvorunder han bliver i stand til at sikre sig og sine dagliglivets behov. Under arbejdet henimod dette mål vil vi altid i den standende kamp mellem klasseinteresserne værne de svageste i vort samfund mod uret og mod nød.

Frederik Lyngo: Det var jo noget nyt — og ikke uden en vis spænding — at Grønland blev repræsenteret i det høje ting af 2 indfødte grønlændere. Dette skete samtidig med etkammerssystemets indførelse. Det er muligt, at man blandt det høje tings medlemmer gerne havde set andre ansigter end netop os to Lynger — men det var jo de grønlandske vælgeres ønske.